

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Eidem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

nica iustitia. Ad iudicium autem tam jurisdictionis Romanae Ecclesiae, quam libertatis vestrae, libram unam argenti nobis nostrisque successoribus annis singulis exsolvetis. Si qua igitur &c. Datum Romae apud sanctum Petrum per manum Rainaldi Domini Papae Notarii, vicem agentis Cancellarij, III. Non. Maij, Indictione prima, incarnationis Dominicae M C XCVIII. pontificatus vero Domini Innocentij Papae tertij anno primo.

VILLIELMO REMEN.
Archiepiscopo, sanctae Sabine
Cardinali.

Epist. 151.
Vt electo Cameracensi liceat resignare juri, & ut eligatur alius idoneus à Capitulo, intra mensem, vel instituat auctoritate apostolica.

CVM illos qui ad praelationis officium evocantur esse deceat sollicitos & attentos ut tanquam boni pastores vigilias noctis custodiant super grege sibi commisso, ne lupus rapiat vel dispergat, qui propter impedimentum cordis aut corporis aliquando ad hujus officij onus electi suam insufficientiam recognoscunt, & malunt praelationis officium resignare quam velint sub eorum regimine gregem dominicum deperire, gratum exhibent Domino, sicut credimus, famulatum, & petitionibus eorum favor est apostolicus impendendus: quia tutius est in Ecclesia non praesesse, quam non prodesse, qui praesunt. Licet autem occulta cordium ille solus intelligat qui renum est scrutator & cordium, quia tamen à nobis tam ex parte tua quam dilecti filij Cameracensis electi extitit postulatam, ut si idem electus eujuspiam infirmitatis conscius, propter quam ad regimen ipsius Ecclesiae insufficientem dignoscitur, vellet sine pravitate aliqua resignare, liceret tibi eandem recipere cessionem, volentes, quantum cum Deo possumus, Cameracensis Ecclesiae providere, auctoritate tibi praesentium indulgemus, ut si electus ipse propter praedictam causam sine pravitate renunciare voluerit, resignationem ipsius apostolica auctoritate recipias, & ascitis tibi venerabilibus fratribus nostris Atrebatens. & Ambianens. Episcopis Canonicos praedictae Ecclesiae studiosius moneas & inducas ut infra mensem post admonitionem vestram, personam idoneam sibi communiter juxta sanctionem canonicam eligant in pastorem. Si vero in electione facienda omnes, vel major & sanior pars, non po-

uerint convenire, ut ab eadem Ecclesia dissensionis in electione amoveatur materia, per quam jamdudum plurima sustinuisse dignoscitur detrimenta, ex tunc tu pariter cum praedictis Episcopis, vel eorum altero, si ambos habere non poteris, non obstante contradictione vel appellatione cujuslibet, praeficiendi ipsi Ecclesiae personam idoneam in pastorem liberam habeas auctoritate apostolica facultatem. Nulli ergo &c. Datum Romae ut supra V. Idus Maij, pontificatus nostri anno primo.

E I D E M.

CVM ad ecclesiastici honoris augmentum tuam sollicitam cognoscimus voluntatem, tanto tibi propensius in Domino congaudemus, quanto personam tuam syncerae caritatis brachiis amplexamur, & te tanquam praecipuum Ecclesiae membrum in domo Domini desideramus evidentiùs elucere. Pervenit siquidem ad audientiam nostram, quòd cum ad ampliationem divini cultus & honorem Ecclesiae Gallicanae in Castro tuo, quod Mosomum dicitur, in abbacia ejusdem Castri disposuisses novum episcopatum erigere, à felicitis recordationis Celestino Papa praedecessore nostro super hoc licentiam postulasti: qui fratrum deliberato consilio, sicut in ejus literis continetur, tibi per scripta sua concessit, ut de assensu carissimi in Christo filij nostri Illustris Regis Francorum, de consilio etiam venerabilium fratrum nostrorum Atrebatens. & Ambianens. Episcoporum, illud apostolica auctoritate suffultus, nullius contradictione vel appellatione obstante, in hujusmodi negotio agere procurares quod ad honorem Dei & Ecclesiae cognosceres pertinere, illos ecclesiastica distinctione percellens qui tibi super hoc duce rent temeritate qualibet resistendum. Nos igitur ejusdem praedecessoris nostri vestigiis inhaerentes, de fratrum nostrorum consilio, ut in praedicta abbacia juxta praescriptam tibi formam à praedecessore nostro episcopatum erigere valeas, vel si malueris in eodem Castro Cathedrali Ecclesiam, cui praeficiatur Episcopus, fabricare, liberam tibi concedimus auctoritate apostolica facultatem: ita tamen quòd ab eodem monasterio

Epist. 152.
Quòd novam Cathedrali ipsi erigere liceat. Cenobia tamen in illos usus non convertantur, sed cenobia permanent.

monachi nullatenus excludantur, ne forte venire contra sanctiones canonicas videremus, quibus provida fuit deliberatione statutum, ut quæ semel Deo dedicata sunt monasteria, semper maneat monasteria; cum & hodie generaliter statuat ut ordo monasticus, qui in aliquo monasterio secundum Deum & beati Benedicti regulam dignoscitur institutus, perpetuis ibidem temporibus inviolabiliter observetur. Si verò prædictorum Episcoporum copiam habere non poteris, tu cum eorum altero juxta præscriptam formam in ipso negotio procedendi habeas potestatem. Nulli ergo &c. Datum ut supra.

E I D E M.

Epist. 153. Quod ipsi in novo suo episcopatu dignum aliquem virtum prædicere liceat.

Cvm in ecclesia Dei ex dispositione divina locum obtineas digniorem, petitionibus tuis tanto libentius favorem apostolicum impertimur, quanto eas credimus ex maturiori deliberatione procedere, & personam tuam cognoscimus ad augmentationem ecclesiasticæ dignitatis sollicitius aspirare. Cum igitur tibi tam à felicis recordationis Celestino Papa prædecessore nostro quam à nobis de fratrum nostrorum consilio sit indultum ut infra Castrum tuum, quod Mofomum dicitur, in abbacia ejusdem castri valeas episcopatum erigere, vel si malueris in eodem Castro aliam Cathedralē Ecclesiam, cui præficiatur Episcopus, fabricare; ut laudabile tuæ voluntatis propositum melior sequatur effectus, & ad exaltationem novi episcopatus studeas affectuosius & intendas, personæ tuæ, quam prærogativa dignitatis honorare volumus speciali, auctoritate præsentium indulgemus ut liceat tibi, quoad vixeris, personaliter in eodem episcopatu, eorum requisito assensu quibus Episcopus præficiendus extiterit, nullius contradictione vel appellatione obstante, personam idoneam instituere in Pontificem, qui populo sibi commisso præesse valeat & prodesse. Nulli ergo &c. Datum &c. ut supra, vii. Idus Maij.

MAGISTRO GVISELIN.
Subdiacono nostro, Cancellario
Tornacen.

Epist. 154. Sententia Cardinalis Remensis à Papa confirmatur.

Cvm à nobis petitur &c. usque ad verbum illud effectum. Ad audientiam nostram siquidem te referente per-

venit, quòd cum felicis rec. Celestinus Papa prædecessor noster causam quæ vertebatur inter te & Laurentium Clericum de Brugis, super præbenda spectante ad magisterium scholarum sanctæ Mariæ in Brugis, venerabili fratri nostro Vvillielmo Remen. Archiepiscopo sanctæ Sabinæ Cardinali commisisset sine debito terminandam, ipse allegationibus utriusque partis auditis & cognitis, de prudentum virorum consilio te ab ipsius impetitione absolvit, super hoc perpetuum silentium imponens eidem. Nos igitur quod per eundem Archiepiscopum factum est volentes debitam firmitatem habere, præbendam ipsam, sicut justè possides & quietè, devotioni tuæ auctoritate apostolica confirmamus &c. Nulli ergo &c. Datum Romæ apud sanctum Petrum i v. Non. Maij.

TORNACEN. EPISCOPO.

Cvm Ecclesiarum omnium cura nobis imminet pastoralis, sic nos convenit circa utilitatem ipsarum attentius vigilare, ut quæ malè ordinata sunt in eis, in statum revocentur auctore Domino meliorem. Intelleximus siquidem per petitionem ex tua nobis parte portectam, quòd redditus duodecim Altarium, qui ad mensam episcopalem specialiter fuerant deputati, quidam prædecessorum tuorum retroacto tempore minùs rationabiliter distraxere. Volentes igitur tibi & Ecclesiæ tuæ paterna sollicitudine providere, ut redditus illos, qui in præjudicium tuum à mensa episcopali irrationabiliter sunt subtracti, tibi liceat appellatione remota legitimè revocare, fraternitati tuæ auctoritate præsentium indulgemus. Nulli ergo &c. Datum &c. ut supra, v i. Non. Maij.

CANONICIS ECCLESIAE
beate Mariæ Tornacen.

Cvm à nobis petitur &c. usque ad verbum assensu; ut redditus, qui à diversis donatoribus ad usum Vicariorum Ecclesiæ vestræ, qui non sunt majoris altaris servitio deputati, per temporum vices proveniunt, colligantur in unum, & per ministros vestros inter eosdem Vicarios æqualiter dividantur, qui communi assensu Capituli, secundum antiquam & rationabilem Ecclesiæ vestræ consuetudinem institui valeant, & similiter amoveri, liberam vobis auctori-

L iij

Epist. 155. Ut à decelloribus alienari revocet.

Epist. 156. Ut fructus Altarium Vicariis æqualiter dividantur.